

انتخاب شاگردان

^۱ و هنگامی که گروهی بر روی ازدحام می‌نمودند تا کلام خدا را بشنوند، او به کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود.^۲ و دو زورق را در کنار دریاچه ایستاده دید که صیادان از آنها بیرون آمده، دامهای خود را شست و شو می‌نمودند.^۳ پس به یکی از آن دو زورق که مال شمعون بود سوار شده، از او درخواست نمود که از خشکی اندکی دور ببرد.^۴ پس در زورق نشسته، مردم را تعلیم می‌داد.^۵ و چون از سخن گفتن: فارغ شد، به شمعون گفت، به میانه دریاچه بران و دامهای خود را برای شکار بیندازید.^۶ شمعون در جواب وی گفت: ای استاد، تمام شب را رنج برده چیزی نگرفتیم، لیکن به حکم تو، دام را خواهیم انداخت.^۷ و چون چنین کردند، مقداری کثیر از ماهی صید کردند، جانکه نزدیک بود دام ایشان گستته شود.^۸ و به رفقاء خود که در زورق دیگر بودند اشاره کردند که آمده ایشان را امداد کنند. پس آمده هر دو زورق را پر کردند بقسمی که نزدیک بود غرق شوند.^۹ شمعون پطرس چون این را بدید، بر پایهای عیسی افتاده، گفت: ای خداوند از من دور شوزیرا مردی گناهکارم. چونکه به سبب صید ماهی که کرده بودند، داشت بر او و همه رفقاء وی مستولی شده بود.^{۱۰} و هم چنین نیز بر یعقوب و یوحنا، پسران زیدی، که شریک شمعون بودند. عیسی به شمعون گفت: مترس!^{۱۱} پس از این مردم را صید خواهی کرد.^{۱۲} پس چون زورقهای را به کنار آوردند، همه را ترک کرده، از عقب او روانه شدند.

عیسی شفا می‌کند یک مردی پر از برص را^{۱۳} و چون او در شهری از شهرها بود، ناگاه مردی پر از برص آمده، چون عیسی را بدید، به روی در افتاد و از او درخواست کرده، گفت: خداوند، اگر خواهی می‌توانی مرا طاهر سازی.^{۱۴} پس او دست آورده، وی را لمس نمود و گفت: می‌خواهم. طاهر شو. که فوراً برص از او زایل شد.^{۱۵} و او را قدغن کرد که هیچ کس را خبر مده، بلکه رفته خود را به کاهن بنما و هدیه‌ای بجهت طهارت خود، بطوری که موسی فرموده است، بگذران تا بجهت ایشان شهادتی شود. لیکن خبر او بیشتر شهرت یافت و گروهی بسیار جمع شدند تا کلام او را بشنوند و از مرضهای خود شفا یابند.^{۱۶} و او به ویرانه‌ها عزلت جسته، به عبادت مشغول شد.

بطرس والّلامید يتبعون يسوع

^۱ وَإِذْ كَانَ الْجَمْعُ يَرْدَجُمُ عَلَيْهِ لِيَسْمَعَ كَلْمَةَ اللَّهِ كَانَ وَاقْفَأَ عَنْهُ بُخْتَرَةَ حَبِيبَسَارَتْ. فَرَأَى سَفَيَّيْنِ وَاقْفَيْنِ عِنْدَ الْبُخْتَرَةِ وَالصَّيَّادُونَ قَدْ حَرْجُوا مِنْهُمَا وَغَسَّلُوا الشَّيَّاَكْ. فَدَخَلَ إِخْدَى السَّفَيَّيْنِ الَّتِي كَانَتْ لِسِمْعَانَ وَسَالَةَ أَنْ يَبْعَدَ قَلِيلًا عَنِ الْبَرِّ، ثُمَّ جَلَسَ وَضَارَ يَعْلَمُ الْجَمْعَوْ مِنَ السَّفَيَّةِ. وَلَمَّا قَرَأَ مِنَ الْكَلَامِ قَالَ لِسِمْعَانَ: ابْعُدْ إِلَى الْعُمْقِ وَالْقَوْا شَائِكْمُ لِلصَّيَّدِ. فَاجَأَيْ سِمْعَانُ وَقَالَ لَهُ: يَا مُعْلِمُ، قَدْ بَعْنَيْنَا لِلَّيْلَ كُلَّهُ وَلَمْ تَأْخُذْ شَيْئًا وَلَكِنْ عَلَى كَلْمَتِكَ الْقَبِيِّ الشَّبِّكَةِ. وَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ أَمْسَكُوا سَمَّاكًا كَثِيرًا حَدَّا فَصَارَتْ شَبَكَتِهِمْ تَخَرَّقُ. فَأَسَارُوا إِلَى سُرْكَاهِمِ الَّذِينَ فِي السَّفَيَّةِ الْأَخْرَى أَنْ يَأْتُوا وَبُسَاعِدُوهُمْ، فَأَتَوْا وَمَلَأُوا السَّفَيَّيْنِ حَتَّى أَحَدَتَا فِي الْعَرْقِ. قَلَمَّا رَأَى سِمْعَانَ بُطْرُسُ ذَلِكَ حَرَّ عِنْدَ رُكْبَتِيْ يَسُوعَ قَائِلًا: اخْرُجْ مِنْ بَطْرُسُ ذَلِكَ حَرَّ عِنْدَ رُكْبَتِيْ يَسُوعَ قَائِلًا: اخْرُجْ مِنْ سَفَيَّيْتِي، يَارَبُّ، لَأَنِّي رَجُلُ حَاطِنْ. إِذْ اعْتَرَهُ وَجْمِيعَ الَّذِينَ قَعَةَ دَهْسَةَ عَلَى ضَيْدِ السَّمَكِ الَّذِي أَخَذُوهُ، وَكَذَلِكَ أَيْضًا يَعْقُوبُ وَبِوَحْدَةِ، ابْنَا رَبِّيِّ، الَّذِي كَانَا شَرِيكَنِي سِمْعَانَ. فَقَالَ يَسُوعُ لِسِمْعَانَ: لَا تَحْفَ. مِنَ الآنَ تَكُونُ تَضَطَّلُ الدَّنَاسَ. وَلَمَّا جَاءُوا بِالسَّفَيَّيْنِ إِلَى الْبَرِّ تَرْكُوا كُلَّ شَيْءٍ وَبَيْعُوهُ.

يسوع يشفى أبرص

^{۱۲} وَكَانَ فِي إِخْدَى الْمَدْنَنْ قَيَادَا رَجُلُ مَفْلُؤْ بَرْصَا، قَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ حَرَّ عَلَى وَجْهِهِ وَطَلَبَ إِلَيْهِ قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، إِنْ أَرْدَتْ تَقْدِيرَ أَنْ تُطَهِّرَنِي؟ قَمَدَ يَدَهُ وَلَمْسَهُ قَائِلًا: أَرِيدُ فَاطِهْرُ. وَلَلْوَقْتِ دَهَبَ عَنْهُ الْبَرْصُ. قَأْوَضَاهَ أَنْ لَا يَقُولَ لَأَحَدَ يَلِ: أَمْضِ وَأَرِ تَفْسِيْكَ لِلْكَاهِنِ وَقَدْمَ عَنْ تَطْهِيرِكَ كَمَا أَمْرَ مُوسَى سَهَادَةَ لَهُمْ. قَدَاعَ الْحَبَرَ عَنْهُ أَكْثَرَ، فَاجْمَعَ جَمْعُ كَثِيرَةٍ لِكَيْ يَسْمَعُوا وَيَسْعَوْهُ مِنْ أَمْرَاصِهِمْ. وَأَمَّا هُوَ فَكَانَ يَغْرِيْلُ فِي الْبَرَارِيِّ وَبِصَلِّي.

يسوع يشفى المفلوج

^{۱۷} وَفِي أَحَدِ الْأَيَّامِ كَانَ يُعْلَمُ وَكَانَ قَرْبِسِيُّونَ وَمُعَلَّمُونَ لِلَّنَّمُوسِ حَالِسِينَ وَهُمْ قَدْ أَتَوْا مِنْ كُلِّ قَرْبَةِ مِنَ الْجَلِيلِ وَالْيَهُودِيَّةِ وَأُورَسَلِيمَ، وَكَانَتْ قُوَّةُ الرَّبِّ لِشَفَائِهِمْ. إِذَا بِرَجَالِ يَحْمِلُونَ عَلَى فِرَاشِ إِنْسَانًا مَفْلُوحًا وَكَانُوا يَطْلُبُونَ أَنْ يَدْخُلُوا يِهِ وَيَصْنُعُوهُ أَمَامَةً. وَلَمَّا لَمْ يَجِدُوا مِنْ أَيْنَ يَدْخُلُونَ يِهِ لِسَبَبِ الْجَمْعِ ضَعَدُوا عَلَى السَّطْحِ وَدَلَوْهُ مَعَ الْفِرَاشِ مِنْ بَيْنِ الْأَجْزَرِ إِلَى الْوَسَطِ قَدَامَ

عیسی شفا می‌کند یک مفلوج را

روزی از روزها واقع شد که او تعلیم می‌داد و فریسیان و فقها که از همه بُلدان جلیل و یهودیه و اورشلیم آمده، نشسته بودند و قوّت خداوند برای شفای ایشان صادر می‌شد.¹⁷ که ناگاه چند نفر شخصی مفلوج را بر بستری آوردند و می‌خواستند او را داخل کنند تا پیش روی وی بگذارند.¹⁸ چون بهسب انبوهی مردم راهی نیافتند که او را به خانه درآورند، بر پشتیام رفته، او را با تختش از میان سفالها در وسط پیش عیسی گذارند.¹⁹ چون او ایمان ایشان را دید، به وی گفت: ای مرد، گناهان تو آمرزیده شد.²⁰ آنگاه کاتبان و فریسیان در خاطر خود تفکر نموده، گفتن گرفتند: این کیست که کفر می‌گوید؟ جز خدا و بس کیست که بتواند گناهان را بیامزد؟²¹ عیسی افکار ایشان را درک نموده، در جواب ایشان گفت: چرا در خاطر خود تفکر می‌کنید؟²² کدام سهلتراست، گفتن: اینکه گناهان تو آمرزیده شد، یا گفتن: اینکه برخیز و بخرام.²³ لیکن تا بدانید که پسر انسان را استطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست، مفلوج را گفت: تو را می‌گوییم برخیز و بستر خود را برداشته، به خانه خود برو!²⁴ در ساعت برخاسته، پیش ایشان آنچه بر آن خوابیده بود²⁵ برداشت و به خانه خود خدا را حمدکنان روانه شد.²⁶ و حیرت همه را فرو گرفت و خدا را تمجد می‌نمودند و خوف بر ایشان مستولی شده، گفتند: امروز چیزهای عجیب دیدیم.

دعوت لاوی

از آن پس بیرون رفته، با جگیری را که لاوی نام داشت، بر باجگاه نشسته دید. او را گفت: از عقب من بیا!²⁷ در حال همه‌چیز را ترک کرده، برخاست و در عقب وی روانه شد. و لاوی ضیافتی بزرگ در خانه خود برای او کرد و جمعی بسیار از باجگیران و دیگران با ایشان نشستند.²⁸ اما کاتبان ایشان و فریسیان همه‌مه نموده، به شاگردان او گفتند: برای چه با باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می‌کنید؟²⁹ عیسی در جواب ایشان گفت: تندرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان.³⁰ و نیامدهام تا عادلان بلکه نا عاصیان را به توبه بخوانم.

درباره روزه

پس به وی گفتند: از چه سبب شاگردان بحیی روزه³¹

یسوع.³² قَلَمَا رَأَى إِيمَانَهُمْ قَالَ لَهُ: أَيْهَا الْإِنْسَانُ، مَغْفُورَةٌ لَكَ حَطَابِيَّاً.³³ قَاتَدَا الْكَبَبَةُ وَالْفَرِّيسِيُّونَ يُنْكَرُونَ قَائِلِينَ: مَنْ هَذَا الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِتَهَارِيفِ؟ مَنْ يَقْدِرُ أَنْ يَعْفُرَ حَطَابِيَا إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ؟³⁴ فَسَعَرَ يَسُوعُ بِأَفْكَارِهِمْ وَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: مَاذَا يُنْكَرُونَ فِي قُلُوبِكُمْ؟³⁵ أَيْمًا أَيْسَرُ، أَنْ يُقَالَ: مَغْفُورَةٌ لَكَ حَطَابِيَّاً، أَمْ أَنْ يُقَالَ: قُمْ وَأَمْشِ؟³⁶ وَلَكِنْ لِكَيْ تَعْلَمُوا أَنَّ لِبْنَ الْإِنْسَانِ سُلْطَانًا عَلَى الْأَرْضِ أَنْ يَعْقِرَ الْحَطَابِيَا، قَالَ لِلْمَفْلُوحِ: لَكَ أَفْوُلُ، قُمْ وَاحْجِلْ فِرَاسَكَ وَادْهَبْ إِلَى بَيْنَكَ.³⁷ فِي الْحَالِ قَامَ أَمَامَهُمْ وَحَمَلَ مَا كَانَ مُصْطَلِّجًا عَلَيْهِ وَمَصَى إِلَى بَيْنَهُ وَهُوَ يُمْجِدُ اللَّهَ، فَأَخَذَتِ الْجَمِيعَ حَيْزَرَةً وَمَجَدَّوَ اللَّهَ وَأَمْلَأُوا حَوْفًا قَائِلِينَ: إِنَّا قَدْ رَأَيْنَا الْيَوْمَ عَجَائِبَ.

لاوی یتبع یسوع

³⁸ وَبَعْدَ هَذَا حَرَّ حَقَّتَرَ عَشَّارًا، أَسْمُهُ لَاوِي، حَالِسًا عَنْ مَكَانِ الْجِبَابِيَّةِ، قَالَ لَهُ: أَتَبْغِي.³⁹ فَتَرَكَ كُلَّ شَيْءٍ وَقَامَ وَبَيْعَةً.⁴⁰ وَصَنَعَ لَهُ لَاوِي ضِيَافَةً كَبِيرَةً فِي بَيْتِهِ، وَالَّذِينَ كَانُوا مُشَيَّئِينَ مَقْعُومُمْ كَانُوا حَمْعًا كَثِيرًا مِنْ عَشَارِينَ وَآخَرِينَ، قَتَدَّمَرَ كَبِيَرَهُمْ وَالْفَرِّيسِيُّونَ عَلَى تَلَامِيذهِ قَائِلِينَ: لَمَاذَا تَأْكُلُونَ وَتَسْرُرُونَ مَعَ عَشَارِينَ وَحُطَاطَةً؟⁴¹ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: لَا يَحْتَاجُ الْأَصْحَاءُ إِلَى طَبِيبٍ بَلِ الْمَرْضَى.⁴² لَمْ آتِ لَدُعْوَأَبْرَارًا بَلْ حُطَاطَهُ إِلَى التَّوْبَةِ.

الخلاف حول الصوم

⁴³ وَقَالُوا لَهُ: لِمَادَا يَصُومُ تَلَامِيدُ يُوحَنَّا كَثِيرًا وَيُقَدِّمُونَ طَلَبَاتٍ وَكَذَلِكَ تَلَامِيدُ الْفَرِّيسِيِّينَ أَيْضًا، وَأَمَّا تَلَامِيذهُ فَيَأْكُلُونَ وَيَسْرُرُونَ؟⁴⁴ قَالَ لَهُمْ: أَتَقْدِرُونَ أَنْ تَجْعَلُوا بَيْهِ الْعَرِسِ يَصُومُونَ مَا دَامَ الْعَرِسُ مَعَهُمْ؟⁴⁵ وَلَكِنْ سَتَّائِنِي أَيَّامٍ حِينَ يُرْفَعُ الْعَرِسُ عَنْهُمْ فَجِبَّتِنَ يَصُومُونَ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ، وَقَالَ لَهُمْ أَيْضًا مَلَّا: لَيْسَ أَحَدٌ يَصُونُ رُقْعَةً مِنْ تَوْبَ الْأَيَّامِ.⁴⁶ وَقَالَ لَهُمْ حَدِيدَرَ عَلَى تَوْبَ عَتِيقَ، وَإِلَّا فَالْجَدِيدُ يَسْفُفُهُ وَالْعَيْنِقُ لَا تُوَافِقُ الْأُرْفَعَةَ الِّتِي مِنْ الْجَدِيدِ.⁴⁷ وَلَيْسَ أَحَدٌ يَجْعَلُ حَمْرَا جَدِيدَةً فِي زَفَاقِ عَتِيقَةٍ لِلَّا تَسْقَى الْحَمْرُ الْجَدِيدَةُ الزَّرَاقَ فَهِيَ تَهْرَقُ وَالْزَرَاقَ تَلْفُ. بَلْ يَجْعَلُونَ حَمْرَا جَدِيدَةً فِي رِقَاقِ جَدِيدَةٍ تَنْحَفَطُ حَمِيعًا.⁴⁸ وَلَيْسَ أَحَدٌ إِذَا سَرَبَ الْعَيْنِقَ يُرِيدُ لِلْوَقْتِ الْجَدِيدَ لَاهَ يَقُولُ: الْعَيْنِقُ أَطْيَبُ.

بسیار می‌دارند و نماز می‌خوانند و همچنین شاگردان فریسیان نیز، لیکن شاگردان تو اکل و شرب می‌کنن؟³⁴ بدیشان گفت: آیا می‌توانید پسران خانه عروسی را مادامی که داماد با ایشان است روزه دار سازید؟ بلکه ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود، آنگاه در آن روزها روزه خواهند داشت. و متلی برای ایشان آورد که: هیچ‌کس پارچه‌ای از جامه نو را بر جامه کهنه وصله نمی‌کند و الا آن نو را پاره کند و وصله‌ای که از نو گرفته شد نیز در خور آن کهنه تبُود. و هیچ‌کس شراب نو را در مشکه‌ای کهنه نمیریزد والا شراب نو، مشکها را پاره می‌کند و خودش ریخته و مشکها تباہ می‌گردد. بلکه شراب نو را در مشکه‌ای نو باید ریخت تا هر دو محفوظ بماند.³⁵ و کسی نیست که جون شراب کهنه را نوشیده فی الفور نو را طلب کند، زیرا می‌گوید کهنه بهتر است.³⁶